

# Ultraserieus?

---

Het ultralopen in Nederland op nationaal niveau is ongeloofwaardig en met de beste wil van de wereld niet meer serieus te nemen. Als ik op [www.easyrunning.nl](http://www.easyrunning.nl) "zeer verdienstelijk gepresteerd" zie staan, dan ben ik blij dat het ultralopen een zeer kleine sport is. Ik moet er niet aan denken dat het ultralopen onder deze omstandigheden een sport zou zijn met de populariteit als het schaatsen. Stel: een pupil van schaatstrainer Gerard Kemkers wordt twee rondjes gedubbeld en Gerard schuift aan bij het duo Mart & Ria en zou met droge ogen verhalen dat de pupil zeer verdienstelijk heeft gepresteerd. Kemkers zou in één klap(schaats) voor de rest van zijn trainerscarriere ongeloofwaardig zijn. De journalistiek zou daags na dit debacle schrijven dat de pupil tegen zichzelf beschermt moet worden. In ultraland echter modderen we voort en jammerklagen we over het gebrek aan erkenning en geld. Al wil ik Ed van Beek wel een groot compliment maken met het feit dat hij sponsors weet aan te trekken, waar een zeer matig 'product' tegenover staat. De vraag is echter hoe lang dit volgehouden kan worden.

Hoe kunnen we de geloofwaardigheid van onze geliefde sport weer in de goede richting duwen? Een vraag die belangrijker is dan zuur achterom kijken. We moeten allereerst onze aandacht verleggen naar het trainerskader in Nederland. Zonder opleidingskader, kan talent bij lopers niet tot bloei komen. Wie van de huidige langeafstandslopers wordt middels persoonlijke schema's begeleidt? Slechts een enkeling! De schema's worden geschreven door moeder de vrouw, met als belangrijkste criterium dat manlief om zes uur thuis moet zijn omdat dan de dampende piepers gaar zijn. Als je dan nog kilometers in je schriftje wilt schrijven, dan moet het tempo omhoog en wordt het verkeerde energiesysteem getraind. Dat zal de loper een worst wezen, zolang die worst maar naast de aardappelen ligt. Bovendien ervaren lopers met een hogere basissnelheid vaak een groot mentaal probleem als men in het relatief trage vetverbrandingstempo gaat trainen. Achteropkomende fietsers zullen bij de loper informeren of hij wellicht geblesseerd is.... Sta je dan niet stevig in de loopschoentjes, dan gaat het tempo omhoog en stijgt het aandeel koolhydraten in de totale energieleverantie.

Het ultratraining is een proces, dat tijd vergt en niet verstoord mag worden door elementen van buitenaf, zoals de lokroep naar de Nationale Selectie. Daarom schorten we deze selecties op totdat we weer mensen kunnen brengen die internationaal mee kunnen op individuele titel (het landenklassement is slechts een poedelprijs). Dat is moeilijk, daar de vijver van langeafstandslopers met tweehonderd man niet bepaald overloopt met kwaliteit (en ambities). Geld mag voor de sporter geen drempel vormen om tot maximale prestaties te komen. Iedere langloper heeft belang bij een positief beeld van onze sport, en toplopers spelen daar nu eenmaal een belangrijke rol in.

Zelfredzaamheid wordt bij vele activiteiten in de samenleving gevraagd. Een verbouwing voor bijvoorbeeld een dorps huis kan slechts tot gemeentelijke subsidies leiden als de gemeenschap helpt met verbouwen. Bij het ultralopen kan dit bijvoorbeeld door vanaf volgend jaar alle inschrijfgelden van ultrawedstrijden te verhogen met twee euro, waaruit bijvoorbeeld schoeisel en een vakkundige trainer betaald wordt. Als de ultragemeenschap zelf een offer brengt, zullen buitenstaanders die ultraloopkwaliteiten bezitten (marathonlopers die de overstap naar de ultra willen maken) geneigd zijn deze aan te wenden en zo het nationale ultralopen uit het diepe ravijn proberen te takelen. Zelf wil ik hier best een actieve bijdrage aan leveren.

Tot nu toe beperk ik mezelf tot het opsluiten in de cocon der training, in de hoop dat deze RUPS later op marginaal clubniveau uitfladdert als een vliedertje.